

Mirosław Pietrzak

Nowinka, pow. Elbląg. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 199

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NOWINKA, pow. Elbląg
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Pietrzak,
Finansował WKZ w Gdańsku, Trzeci sezon
badań. Cmentarzysko pruskie V-VII w.n.e.

Kontynuowano prace ratownicze w zachodniej części cmentarzyska, w miejscu najbardziej narażonym na zniszczenie. Przebadano 10 obiektów. Wśród nich były 4 szkieletowe pochówki końskie - 3 razem z ludzkimi grobami ciałopalnymi. Pozostałe obiekty to jamowe groby ciałopalne, charakteryzujące się ubogim wyposażeniem.

Na szczególną uwagę zasługują pochówki końskie z bogatym wyposażeniem uprzęży. Odkryte 4 pochówki końskie usytuowane były na ośi północ-południe z czaszką od południa. Konie zakopane były w pozycji stojącej z silnie podkurczonymi kończynami. Na uwagę zasługuje pochówek, w którym nad szkieletem konia znajdował się miecz żelazny jednosieczny, grot żelazny oszczepu i naczynko gliniane oraz drobne kawałki bardzo cienkiej blachy srebrnej, ornamentowanej, pochodzącej prawdopodobnie od rogu, albo też stanowiącej wykładzinę pochwy miecza. Ponadto przy mieczu i grocie zalegał ciemnobrązowy płat silnie rozłożonych związków organicznych będących prawdopodobnie pozostałością po siodle. Natomiast na czaszce konia znajdowała się kompletna uзда obejmująca dwudzielne wędziło żelazne, zespół blaszek prostokątnych z nitami oraz rozet zdobiące rzemienie uzdy. Na niektórych blaszkach zachowały się resztki rzemienia.

Ceramikę odkrytą na cmentarzysku reprezentują naczynia formy dwustożkowej z wysokimi szyjkami i nisko załamany brzuścem.

Prace będą kontynuowane.

NOWY DWOREK, pow. Swiebodzin
Stanowisko 7

Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Edward Dąbrowski,
Finansowało Muzeum Ziemi Lubuskiej w
Zielonej Górze. Czwarty sezon badań. Osada
wczesnośredniowieczna. Schyłek V do przełomu
VI/VII w.n.e.

Odsłonięto krawędź wyklinowującej się w kierunku zachodnim wczesnośredniowiecznej warstwy kulturowej, wypełniającej niewielkie, siodłowate zagłębienie dyluwialnego wzniesienia, na którym znajdowała się osada. Jak stwierdzono już w poprzednich latach, zasięg występowania warstwy osadniczej nie pokrywa się z zasiedlonym obszarem: stanowi tylko część jego arealu. Stanowisko zajmuje niewspółmiernie rozległą przestrzeń, jednak w obrębie siodłowatej wklęsłości terenu wystąpiło największe nagromadzenie zabytków.